

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság

Kfv.IV.35.314/2012/5.szám

A Kúria a dr. Puskás Attila ügyvéd (által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek, a dr. Ivanovits Andrea ügyvéd által képviselt alperes neve Szerve (1097 Budapest, Soroksári út 22-24.) alperes ellen, mezőgazdasági támogatás iránti kérelem tárgyában hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében, a Szegedi Törvényszék 2012. február 2. napján hozott 3.K.21.544/2011/15. számú jogerős ítélete ellen, a felperes által 16. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán, az alulírott napon megtartott nyilvános tárgyaláson meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Kúria a Szegedi Törvényszék 3.K.21.544/2011/15. számú ítéletének a kereseti illetékre vonatkozó rendelkezését hatályon kívül helyezi, egyebekben az ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 30.000 (harmincezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A Kúria kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak – külön felhívásra – 20.00 (húszezer) forint kereseti és 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes 2008. február 7-én nyújtott be az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból a fiatal mezőgazdasági termelők számára nyújtandó támogatások részletes feltételeiről szóló 67/2007. (VII. 26.) FVM rendelet (a továbbiakban: Jogcímrendelet) alapján támogatás iránti kérelmet, amelynek az alperes 2008. augusztus 28-án helyt adott és folyósította a felperes számára a támogatási összeg 90%-át. A fennmaradó 10 % tekintetében azonban a felperes 2010. február 1-jén benyújtott kérelmét a 2010. június 19-én kelt elsőfokú határozatával elutasította. Indokolásában arra

hivatkozott, hogy a felperes nem érte el a jóváhagyott támogatási kérelemben vállalt üzemméretet. Ennek okát abban jelölte meg, hogy a B. ... és a B. ... hrsz-ú területek földhasználati jogát a felperes a földhasználati nyilvántartás szerint csak 2010. január 10-től szerezte meg igazolható módon.

A felperes fellebbezése folytán eljáró alperes 2010. október 29-én kelt határozatával az elutasítás jogalapjának megváltoztatása mellett az elsőfokú hatóság határozatát helybenhagyta. Indokolása megegyezett az elsőfokú határozatban foglaltakkal.

A Szegedi Törvényszék a felperes keresetét 3.K.21.544/2011/5. számú jogerős ítéletével elutasította. Indokolása értelmében a felperes földhasználati joga sem tulajdonosi, sem egyéb jogcímen a 2009-es évre nem volt bizonyítható. A Törvényszék ugyanis bizonyítottság hiányában nem fogadta el a felperes által állított szívdességi használatot, de a felperes által bizonyítékként csatolt kiadási számlákat, permetezési naplót sem, mert annak adataiból sem volt azonosítható a felperes földterülettel kapcsolatos földhasználati jogosultsága.

A felperes felülvizsgálati kérelemmel fordult a Kúriához, amelyben a Törvényszék ítéletének a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 275. § (4) bekezdésére tekintettel történő hatályon kívül helyezését kérte, az alperes új eljárás lefolytatására történő kötelezésével. A felülvizsgálati kérelmét azzal indokolta, hogy a közigazgatási eljárásban az alperes jogszabályi felhatalmazás nélkül alkalmazott kötött bizonyítást és kizárólag a területalapú támogatás iránti kérelem, valamint a földhasználati lap alapján döntött a felperes gazdaságának üzemméretéről. Ezzel az alperes nem tett eleget a tényállás-tisztázási kötelezettségének annak ellenére, hogy a nyilvántartásba való bejelentkezés nem támogatási feltétel. A felperes hivatkozott arra is, hogy az alperes helyszíni ellenőrzést is végzett, amelyben megállapította a kérdéses földterületek művelését, de sem a helyszíni ellenőrzésről készült jegyzőkönyv, sem az egyéb dokumentumok, amelyek a felperes gazdálkodását tényyszerűvé tették nem kerültek kellő súllyal figyelembe vételre az alperesi hatóság határozatának, illetve a Törvényszék ítéletének meghozatalakor. A felperes egyebekben hivatkozott arra is, hogy a Törvényszék az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 42. § a) pontja, valamint 43. § (3) bekezdésével ellentétesen határozta meg az eljárási illetéket. A felperes egyebekben eltúlzottnak ítélte az alperes javára megállapított perköltséget is.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a felülvizsgálati kérelem elutasítását kérte, és fenntartotta azt az álláspontját, amely szerint a felperes nem bizonyított jogcímet a kifizetési kérelemmel érintett földhasználat tekintetében. A csatolt egyéb dokumentumok sem bizonyították hitelt érdemlően a felperes gazdálkodó tevékenységét. A permetezési naplóból nem volt megállapítható, hogy melyik évre vonatkozott, azt a felperes, mint termelő nem írta alá és egyebekben pedig ellentmondó adatokat tartalmazott.

A Kúria a Pp. 275. § (2) bekezdése alapján a jogerős ítéletet a felülvizsgálati kérelem keretei között, figyelemmel a 274. § (1) bekezdésére és a felek kérelmére, nyilvános tárgyaláson vizsgálta felül.

A felülvizsgálati kérelem érdeme tekintetében nem megalapozott.

A Kúriának a felülvizsgálati kérelem és a Törvényszék ítélete kapcsán abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy a földhasználatához kötött kifizetési kérelem esetében tényyszerűen megvalósult-e a fiatal mezőgazdasági termelő gazdaságalapítása, amely feltétele a vállalt üzemméret számításnak és a kifizetési kérelem teljesítésének.

A kifizetési kérelem idején hatályos termőföldről szóló 1994. évi LV. törvény (a továbbiakban: Tft.) 25/B. (1)– (2) bekezdései értelmében a felperest földhasználati jogával kapcsolatosan bejelentési kötelezettség terhelte.

A Jogcímrendelet 7. § (1) bekezdéséből következőleg a felperesnek a kifizetési kérelem mellékleteként is dokumentumokkal kellett volna igazolnia a földterület jogszerű használatát. A Jogcímrendelet 7. § (1) bekezdés b) pontja, bb) alpontja ilyenként ismeri el a bérleti szerződés eredeti példányát vagy hiteles másolatát, a teljes földhasználati lap másolatát és a teljes földhasználati lapszemlét, adásvételi vagy ajándékozási szerződés hiteles másolatát, minden olyan dokumentumot, amely hitelt érdemlően igazolja a felperes földhasználati jogcímét. Mindazonáltal a kifizetés iránti kérelem benyújtásakor hatályos Jogcímrendelet nem köti a kifizetést e bejelentéshez.

A mezőgazdasági, agrár-vidékfejlesztési, valamint halászati támogatásokhoz és egyéb intézkedésekhez kapcsolódó eljárás egyes kérdéseiről szóló 2007. évi XVII. törvény (a továbbiakban: Eljárási tv.) 12. § (1) bekezdése értelmében - a (2) bekezdésben megjelölt kivételekkel - a mezőgazdasági támogatás iránti kérelmek olyan hatósági eljárások keretében nyernek elbírálását, amelyek a Ket. hatálya alá tartoznak. A Ket. az Eljárási tv. háttér-jogszabálya. Helyesen hivatkozik a felperes felülvizsgálati kérelmében arra, hogy az alperest a kifizetési kérelem elbírálásakor terheli a Ket. 50. §-án alapuló tényfeltárási kötelezettség. Az alperes ezen kötelezettségének azonban eleget tett, mivel az iratok tanúsága szerint helyszíni ellenőrzés keretében megbizonyosodott arról, hogy a támogatási kérelemmel érintett földterületek művelés alatt álltak. Azt azonban okirati bizonyítékok hiányában nem tudta megállapítani hitelt érdemlően, hogy a földterületeket ki műveli.

Az Eljárási tv. 38. § (8) bekezdése megfordítja a bizonyítási terhet a vizsgálati típusú közigazgatási eljárásokra általában jellemző szabályokhoz képest. Ebből a felperesre a jelen per alapját képező hatósági eljárásban annak a ténynek a bizonyítása hárult volna, hogy a folyósított támogatást a B. ..., valamint ... hrsz.-ú ingatlanokon folytatott gazdálkodói tevékenysége során használta fel. Ez a kérdés ugyanis a felek között vitatott volt, így bizonyítás tárgyát képezte volna a felperes részéről.

A Törvényszék a felülvizsgálati eljárás tárgyát képező jogerős ítélet meghozatalát megelőző eljárásban részletesen vizsgálta a felperes által hivatkozott eljárási jogsértések megalapozottságát és a földhasználati jogcímével összefüggésben hivatkozott bizonyítékokat. A bizonyítékokat egyenként és összességében értékelve jutott arra a következtetésre, hogy az alperes felülvizsgálni kért határozata meghozatalakor eljárási jogsértést nem követett el, és a felperes földhasználati joga nem volt bizonyítható és ellenőrizhető. A Kúria a tények alapjául szolgáló bizonyítékok újabb mérlegelésére, azaz a jogerős ítélet felülmérlegelésére nem jogosult. A következőket alkalmazott bírói gyakorlat szerint a bizonyítási eljárás hibáira alapított felülvizsgálati kérelem akkor vezethet sikerre, ha annak előterjesztője igazolja, hogy a bíróság a bizonyítékok egybevetése és értékelése során logikai hibát követett el, vagy iratellenes mérlegelése kirívóan okszerűtlen, vagy iratellenes volt. Jelen ügyben a Kúria ilyen eljárási jogszabálysértést sem állapított meg.

A Kúria a kifejtettek alapján arra a következtetésre jutott, hogy a felperes jog- és tényszerű gazdálkodása a támogatással érintett földterületen nem volt bizonyított, ezért a Törvényszék nem sértette meg a Jogcímrendelet 4. § (4) bekezdés e-f) pontjait akkor, amikor a felperes üzemméretének számításakor figyelmen kívül hagyta a két balástyai földterületet. Tehát nem a nyilvántartásba való bejelentkezés kötelezettségének elmulasztása alapozta meg a kifizetési kérelem elutasítását, mert a

földhasználati joggal összefüggő bejelentési kötelezettség önmagában nem képezi a kifizetés feltételét. A kérelemben megjelölt földterületen folytatott tényleges gazdálkodás igazolása azonban igen.

Helyes mérlegeléssel, és logikus érvelés mellett jutott a Törvényszék arra a következtetésre, hogy a felperesnek a kérdéses földterületeken folytatott gazdálkodói tevékenységet nem sikerült meggyőzően bizonyítania.

A kifejtettek értelmében a Kúria a felperes felülvizsgálati kérelmének érdemét megalapozatlannak ítélte és ezért a Pp. 275. § (3) bekezdése értelmében a Törvényszék ítéletét hatályában fenntartotta.

A felperes hivatkozott arra felülvizsgálati kérelmében, hogy a Törvényszék az Itv. 42. § (1) bekezdés a) pontja, valamint a 43. § (3) bekezdése értelmében jogsértően állapította meg a felperest terhelő illetékfizetési kötelezettséget.

Az Itv. a közigazgatási peres eljárás illetékét tételes illetékként szabályozza. Az első fokú eljárás során, a 2011. XI. 30-át megelőzően beadott keresetlevelek esetében az Itv. 43. § (3) bekezdése az illeték mértékét 20.000 forintban, azt követően pedig 30.000 forintban határozta meg. Mivel a felperes a keresetlevelet 2011. július 25-én adta be a Törvényszékre, ezért pervesztességére tekintettel az első fokú eljárásban 20.000 forint eljárási illeték megfizetése terhelte. A Kúria a Törvényszék ítéletét az eljárási illeték vonatkozásában hatályon kívül helyezte.

Mivel a felperes felülvizsgálati kérelme sikertelen volt, ezért a Kúria a Pp. 270. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte a pervesztes felperest az alperesi képvisellel összefüggésben a felülvizsgálati eljárásban keletkezett perköltségének megfizetésére.

Szintén pervesztességére tekintettel kötelezte a felperest az elsőfokú eljárás és az Itv. 39. § (3) bekezdés d) pontja, valamint az 50. § (1) bekezdése szerint számított felülvizsgálati eljárási illeték állam részére történő megfizetésére.

Budapest, 2013. május 14.

Dr.Kozma György sk. a tanács elnöke, Dr. Hörcherné Dr. Marosi Ildikó sk. előadó bíró, Dr. Balogh Zsolt sk. bíró